

Gyermek- és ifjúsági írók tanácskozása: reménytelen a helyzet?

A Szekszárd környéki Volent-öböl volt a helyszíne a Szekszárdi írótanácskozásnak, amelyre idén 1971 óta tizenharmadik alkalommal került sor.

A Magyar írószövetség Gyermek-és Ifjúsági Irodalmi Szakosztálya és a Tolna megyei Könyvtár által szervezett találkozó a „Ki mit tehet a gyermek és ifjúsági irodalomért” témakört vitatta meg!

A megjelent harmincöt alkotó – író, költő, gyermeklapszerkesztő, gyermekkönyvkiadók, pedagógusok, gyermekkönyvtárosok, népművelők, gyermekkönyv-illusztrátorok – meglehetősen szkeptikusan kezdték kerekasztal megbeszélésüket, annak ellenére, hogy a Szekszárdi Tanácskozásokat korábban, a hagyományoknak megfelelően inkább a derű, felszabadultság és a jövőbe vetett hit jellemezte.

Érthető a móka, kacagás mai hiánya: Vidor Miklós szerint elég szomorú, ha a minőség helyett, a várható haszon szabja még, milyen könyv kerülhet kiadásra. Akotó társai nevében is úgy fogalmazott, hogy az írók nem kívánnak a propagandisták, reklámszakemberek tanmeséinek szintjére lesüllyedni.

Ordas Iván Szekszárdon élő író a gyermekkönyvkiadás helyzetét „teljesen reménytelennek” ítélte. Manapság tisztességes áron, tisztességes könyveket nem lehet sem írni, sem kiadni, főleg eladni nem lehet – mondta Szabó Éva, a Magyar Rádió munkatársa.

Úgy vélte, a közelmúlt rádióbéli politikai harcainak áldozatul esett a gyermekrádiózás is. Ám mindezek ellenére, azt tanácsolja, hogy mindenki, a maga posztján tegye a dolgát: az író írjon, a könyvtáros népszerűsítse a jó gyermekkönyveket, a rádiós készítsen műsorokat.

Gyárfás Endre egy Juhász Gyula idézetre hivatkozott: a gyermek szeme a jövő tükre. Vétkezik, aki elhomályosítja.

Nógrádi Judit